

Codrule

Nelu Preda

Codrule, sub umbra ta, vin cu drag a mă plimba,
S-aud trıl de păsărele și să mângâi micșunele,
S-aud susur de izvor, tot mereu preumblător,
Să văd muguri de verdeață, sufletul să-mi scoți din ceață.
Să văd mândre căprioare, cum beau apă din izvoare,
Să văd cerbii lopătari, cum se freacă de arțari,
Iepuri ce se culcușesc, prepelițe cum clocesc,
Zimbri tanțoși, bățăioși și-o mulțime de cocoși.
Tu mi-ai fost ca și un frate, simt atâta libertate
Când colind colnicele și-ți răzbat potecile.
Am ajuns la senectute și-amintirile sunt multe,
Tu tot verde ai rămas și mă-mbii să fac popas
Sub verdeața cetinii însoțit de-ai mei copii;
Lor acum le povestesc, pentru ce eu te iubesc,
Cum să facă precum mine, un prieteșug cu tine,
Și atunci când n-oi mai fi, s-aducă pe-ai lor copii
Sub al tău frunziș bogat, să vezi că nu te-au uitat.
Să ai grijă și de ei, fiindcă sunt nepoții mei!
Eu te las acum cu bine, până-n anul care vine,
De-oi trăi ne-om mai vedea...vai de bătrânețea mea!